RİYÂKÂRLIK

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى

كَالَّذِى يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ...

قَالَ رَسُولُ للهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَن يُسَمِّعْ يُسَمِّعِ اللّٰهُ بِهِ وَمَنْ يُرَائِ يُرَائِ اللّٰهُ بِهِ.

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Allah insana sayısız nimetler vermiş ve ondan kendisini tanıyıp ibadet etmesini, ilâhî emir ve yasaklarına uymasını, bütün bunları da yalnız kendi rızası için yapmasını istemiştir. Nitekim Gâfir sûresinin 65. ayetinde meâlen şöyle buyurulmaktadır: ***"O (Allah) diridir. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde sadece Allah'a itaat ederek (samimî** *bir surette)* **Ona ibadet edin. Hamd, âlemlerin Rabbine mahsustur."***

Aziz Müminler!

Riyâ; iş, söz ve davranışlarda gösterişte bulunmak, bir iyiliği veya salih bir ameli Allah'ın rızasını kazanmak niyetiyle değil, insanların beğenisi için yapmaktır.

Özellikle maddî ve manevî çıkarlar elde etmek için yüce dinimizin aracı kılınması, insanın Allah katındaki kıymetini yok ettiği gibi toplum içerisindeki itibarını da zedeler. Zira Yüce Allah'a karşı samimî olmayan, insanî ilişkilerde de samimiyet gösteremez. Kişinin söz ve davranışlarındaki samimiyetsizliği, diğer insanlar tarafından kısa zamanda anlaşılır. Neticede bu kişilere kimse güvenmez.

Bununla birlikte riyâ, ibadetin özünü bozar, sevabını giderir, ortada yalnız ibadetin şekli kalır. Bunun için kul, ibadet esnasında riyâdan, gösterişten uzak kalmalı, ibadetlerini sırf Allah rızası için yapmalıdır.

Bu konuda Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), hutbemin başında okuduğum hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır: *"Her kim işlediği bir hayrı menfaat umarak halka duyurursa, Allah da onun gizli işlerini duyurur. Yine her kim işlediği bir hayrı gösteriş için yaparsa, Allah da onun riyâkârlığını ortaya çıkarır."* (Müslim)

Değerli Kardeşlerim!

Riyâ bahane edilerek ibadetler terk edilmemeli, kesin bilgi sahibi olunmadıkça da başkaları riyâkârlıkla suçlanmamalıdır. Riyâ kalbe ait bir durumdur. Kalplerde olanı ise ancak Allah bilir.

İbadetlerimizi ve işlerimizi eksiksiz yerine getirme gayreti içinde olmalı, gösterişten uzak, ihlâslı ve samimî duygularla hareket etmeliyiz. Amellerimizin sevabını gösteriş ve riyâ ile kaybetmemeliyiz. Yüce Allah'ın rızasını, insanların övgüsüne tercih etmeyi hayat prensibi hâline getirmeliyiz.

Hutbemi, başta okuduğum Bakara suresinin 264. ayetinin mealiyle tamamlıyorum: ***"Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın..."***

ПРИДОБИВАНЕТО ЛИЦЕМЕРИЕТО

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى

كَالَّذٖى يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ...

قَالَ رَسُولُ للهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ يُسَمِّعْ يُسَمِّعِ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ يُرَائِ يُرَائِ اللَّهُ بِهِ.

Всевишния Аллах е дарил човека с безброй блага и е поискал от него да Го опознае и да Му служи; да изпълнява Неговите повели и забрани и да прави всичко това единствено за Неговото задоволство. Затова в 65-и айет от сура Гафир се повелява: ***„Той е Вечноживия. Няма друг Бог освен Него, затова Него зовете, предани Нему в религията! Слава на Аллах, Господаря на световете!“.***

Скъпи вярващи!

Лицемерие (рия) е човек да върши или изкаже нещо за показ. Или с други думи – да върши добри дела не за да спечели задоволството на Аллах, а за да се хареса на хората.

Особено ако човек се възползва от святата ни религия, за да се облагодетелства с духовни или материални ползи, то тогава не само че губи стойността си при Аллах Теаля, но и своята репутация в обществото. Защото онзи, който не е искрен към своя Господар, той не може да бъде искрен и в отношенията си към хората. Неискреността в думите и делата му за кратко време ще бъдат разбрани от хората и в крайна сметка никой повече няма да му се довери.

Освен това лицемерието разваля същността на ибадета, унищожава наградата му и накрая остава само неговата външност и форма. Именно затова по време на ибадет рабът трябва да се пази от лицемерие и показност и да върши своите дела единствено за задоволството на Всевишния Аллах.

Относно това любимият ни Пратеник (с.а.с.) е казал: *„Всеки, който, очаквайки полза от хората, провъзгласи извършената от него добрина, Аллах ще провъзгласи неговите скрити дела. И още... всеки, който извърши добрина за показ пред хората, Аллах [рано или късно] ще разкрие лицемерието му“* (Муслим).

Скъпи братя!

Заедно с всичко това човек не трябва да изоставя ибадета и добрите си дела, под предлог че могат да бъдат приети от другите за лицемерие. И никога не бива да обвинява другите в лицемерие, без да има сигурен довод за това, тъй като лицемерието е скрито в сърцето, а това, което е в сърцата на хората, се знае единствено от Аллах Теаля.

Трябва да се стараем и стриктно да изпълняваме ибадетите и останалите си задължения, да страним от показността и да действаме с чисти и искрени възнамерения. Да предпочитаме задоволството на Аллах пред похвалата на хората и това да бъде основен принцип в нашия живот.

Завършвам хутбето си с превода на 264-и айет от сура Бакара, който прочетох в началото: ***„О, вярващи, не проваляйте своята милостиня с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в сетния ден! Той прилича на гладка скала с пръст отгоре, но щом над нея се изсипе силен дъжд, оголва я. Така са безсилни за онова, което са придобили. Аллах не напътва невярващите хора“.***

ÇİFTÇİLİKTE BEREKET VARDIR

وَقُلِ اعْمَلُواْ فَسَيَرَى اللّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ
مِنْ عَمَلِ يَدِهِ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce dinimiz çalışma ve üretime büyük önem vermiştir. Bu yüzden helâl kazanç getiren her işi de mukaddes saymıştır. Bu konuda Aziz olan Allah, Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: ***"De ki: Çalışın! Amelinizi Allah da Rasûlü de müminler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir."*** (et-Tevbe, 9/105)

Peygamberimiz (s.a.s.) ise: *"Hiç kimse el emeğiyle kazandığından daha hayırlı bir lokma yemez."* buyurmuştur (Buhârî).

Kardeşlerim!

İnsanlık tarihine baktığımız zaman görürüz ki, her kavim belirli bir işle uğraşmış, rızkını bir şekilde temin etmeye çalışmıştır. Bu kavimlere gönderilmiş olan peygamberler de bundan istisna kalmamıştır. Bizlere gelen rivayetlere göre Adem (a.s.) çiftçi; İdris (a.s.) terzi; Davud (a.s.) demirci; Zekeriya, Yahya ve İsa (a.s.) marangozdular. Son Peygamber Muhammed (s.a.s.) ise çoban ve tüccar idi.

Aziz Kardeşlerim!

Helâlinden kazanç sağlayan mesleğin iyisi kötüsü olmaz. Asla küçümsenemeyecek mesleklerden birisi de çiftçiliktir. Dünyada en yaygın ve önemli mesleklerden olan çiftçilik, doğru bir şekilde yapılırsa, insana bol ve bereketli bir kazanç getirmektedir. Kur'ân-ı Kerim'de Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: ***"Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki, her başakta yüz dane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir, O herşeyi bilir."*** (el-Bakara, 2/261). Bu ayet-i kerimede her ne kadar iyiliğin mükâfatının nasıl katlandığını örnek olarak verilmişse de, aynı zamanda toprakta ve çiftçilikte ne kadar büyük bereket olduğu da gösterilmektedir. İnsanın ektiği bir tohumdan, diktiği bir ağaçtan bazen on, bazen yüz, bazen de yüzlerce ürün toplanmaktadır. İşte bu yüzden Müslümanlar, diğer mesleklerle beraber, çiftçiliğe de büyük önem vermeleri gerekmektedir. Kaldı ki, insan rızkının ana kaynağı çiftçiliktir ve dünya var olduğundan beri ve var oldukça bu meslek var olacaktır.

Muhterem Kardeşlerim!

Çiftçiliğin büyük önemini kavrayan Yusuf (a.s.), Mısır Firavununa: ***"Beni yer hazinelerine (bakan) tayin et! Çünkü ben (onları) çok iyi korurum ve bu işi bilirim.' dedi."*** Bugün memleketimizin boş köylerini, bağ ve bahçesini görünce insanın üzülmemesi elde değil. Gençlerimiz ailelerini bırakıp gurbete gitmektedirler ve çoğu orada da çiftçilikle uğraşmakta, çoğu zaman da bunu ailelerini perişan etme pahasına yapmaktadırlar. Bu sebeple biraz gayret edersek, birlik olup ortak işletmeler kurarsak ve gençlerimizi bu işe teşvik edersek, onların önünde bereketli bir hayatın kapılarını açmış olacağız ve hem de kendi çocuklarının yanında, taşın ağır olduğu yerde mutlu bir hayat sürmelerini sağlayacağız.

Rabbim hepimize basiret ve bol bereketler nasip etsin!

В ЗЕМЕДЕЛИЕТО ИМА БЛАГОДАТ

وَقُلِ اعْمَلُواْ فَسَيَرَى اللّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ
مِنْ عَمَلِ يَدِهِ

Уважаеми мюсюлмани!

Нашата свята религия отдава голямо значение на работата и производството. Затова приема за свещена всяка професия, която донася позволена печалба, хелял прехрана на човека. Относно това в Свещения Коран се повелява: ***„И кажи: „Работете! Аллах вижда вашите дела – и Неговият Пратеник, и вярващите. И ще бъдете върнати при Знаещия скритото и явното, и ще ви извести какво сте вършили“*** (ет-Тевбе, 9: 105).

А Пейгамбера (с.а.с.) е казал: *„Човек не е вкусил по-добър залък от този, който е спечелил със собствените си ръце“* (Бухари).

Братя мюсюлмани!

Ако се върнем назад в човешката история, ще видим, че всеки народ и всяка общност са практикували и изкарвали прехраната си с определена професия. Това се отнася и за пейгамберите, които били изпратени сред тези народи. Според преданията, които са достигнали до нас, Адем (а.с.) е бил земеделец; Идрис (а.с.) – шивач; Давуд (а.с.) – владетел и ковач; Зекерия, Яхя и Иса (а.с.) – дърводелци, а последният сред пейгамберите – Мухаммед (с.а.с.), е бил пастир и търговец.

Скъпи братя!

Нито една професия не бива да се подценява. Земеделството е също от професиите, които в никакъв случай не трябва да се пренебрегват. Земеделието, което е една от най-разпространените и важни професии на този свят, ако се върши по правилния начин, допринася доста печалба и благодат на човека. В Коран-и Керим се повелява: ***„Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас – по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ“*** (ел-Бакара, 2: 261). Въпреки че този айет е даден като пример за това как възнаграждението за сторената добрина се умножава при Аллах Теаля, той в същото време показва и колко голяма е благодатта, която се получава при обработването на земята. Понякога човек от едно семе, което е посял, или дръвче, което е засадил, получава десет, сто или стотици плодове. Именно затова мюсюлманите, заедно с всички останали професии, трябва да обърнат голямо внимание и върху земеделието. Още повече, когато то е основният поминък на хората по света, съществува, откакто свят светува, и ще просъществува до сетния час.

Уважаеми мюсюлмани!

Пратеника Юсуф (а.с.), който осъзнавал важността на тази професия, искайки от египетския фараон да го стори управител на земеделието в страната, казал: ***„Отреди ми съкровищниците на Земята [на Египет]! Аз съм знаещ пазител“*** (Юсуф, 12: 55). Днес човек не може да не се натъжи, когато вижда пустите селища, ниви и градини във всички краища на нашата страна. Младите хора оставят семействата си и отиват в чужбина, където също се занимават със земеделие, но често това става за сметка на важни ценности като семейството. Затова, ако ние се постараем, ако бъдем единни и насърчаваме младежта към създаването на стопанства, ще разтворим пред тях портите на един благодатен живот и ще им помогнем да живеят щастливо сред своите семейства в местата където тежат.

Моля се на Аллах Теаля да дари всички нас с проницателност и берекет!

HAC VE KURBAN

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِى
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ

Muhterem Müslümanlar!

Allah Teâlâ insanlığa son hitabı olan Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: *"Şüphesiz âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev – mabet – Mekke'deki Kâbe'dir."* (Âl-i İmrân, 3/96).

Bugünlerde dünyanın dört bir yanından milyonlarca Müslümanın, Allah'ın yeryüzündeki ilk mabedi olan Kabe'yi ziyarete gittiklerini hep birlikte müşahede etmekteyiz. Biz de bu haftaki hutbemizde İslâm'ın en kapsamlı ibadetlerinden biri olan hacdan bahsedeceğiz.

Allah'ın farz kıldığı ibadetlerin tamamında çeşitli hikmetler, dünya ve ahirette elde edilecek faydalar vardır. Namaz, oruç ve diğer ibadetlerin fert ve toplum hayatımıza fevkalâde faydaları olduğu gibi, haccın da "kişisel, toplumsal ve ekonomik" faydaları var. Ancak bu faydalar, ibadetlerin âcil (dünyadaki) mükâfatlarıdır. Hemen altını çizerek ifade etmeliyiz ki, ibadetler, insanlara faydalar sağlamasından ziyade, Allah için ve O'na kulluk görevini yerine getirmek maksadıyla yapılmalıdır.

Hac ibadetini böyle anlayan ve böyle gören bir mümin, içinde bulunduğu durumun önemini kavrayacak, ziyaretine talip olduğu Zât'ın büyüklüğünü düşünecektir. Böylece ziyarette başka şeylere gönül düşürmenin yakışıksızlığını idrak edecek ve ihlâslı bir kul olma mertebesine yüselecektir.

Kıymetli Müslümanlar!

Aslında Müslümanın hacılık öncesi ve sonrası farklı iki hayatı olamaz. Ancak hac ibadeti, kişiyi manen temizlediği ve anasından doğduğu gündeki günahsızlığına döndürdüğü için, kişinin olgunlaşmasına, yani kemâlât sahibi olmasına vesile olur. Hacca giden milyonlarca insan "Lebbeyk – işte geldim Allah'ım!" nidaları ile Beytullah'ı ziyaret ederken, dünya Müslümanları İbrahim aleyhisselamın sünneti olan ve Yüce Peygamberimizin uyguladığı ve ümmetinden yapmasını istediği kurban kesme ibadetini yerine getirme heyacanını yaşamaktadır.

Aziz Kardeşlerim!

Kurban ibadeti hem dünyevî hem de uhrevî olumlu neticeleri olan bir ibadettir. Uhrevî neticesi, ***"Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat Ona sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele!"*** (el-Hac, 22/37) ayetinde belirtildiği gibi, müttakî insanın elde edeceği mükâfata nail olmaktır. Kurban ibadetinin dünyevî menfaat ve maslahatı ise ihtiyaç sahibi insanlara yardım elinin uzatılması ve insanlar arası yardımlaşmanın sağlanmasıdır. Onun için de gayretimiz, sadece kurban kesmekle yetinmek olmamalı, bu menfaat ve maslahatın daha yaygın hâle gelmesini sağlamak olmalıdır. Bundan dolayı, kesilen kurbanın etlerinden mutlaka yakın olan akraba, komşu ve ihtiyaç olan insanlarla paylaşmamız gerekmektedir. Böylece bu ibadetin asıl gayesine ulaşmış olacağız inşallah.

Kardeşlerim!

Hutbemi şu ayetlerin manaları ile tamamlamak istiyorum:

"(Rasülüm!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes. Asıl sonu kesik olan sana hınç besleyendir." (el-Kevser 108/1-3)

Bu bereketli günlerin insanlığa ve İslâm âlemine hayır ve bereket getirmesini Cenâb-ı Hak'tan niyaz ediyorum.

ХАДЖЪТ И КУРБАНЪТ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِى بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ

Уважаеми мюсюлмани!

Аллах Теаля в последното послание към човечеството – Коран-и Керим повелява: ***„[Без съмнение]*** първият Дом, съграден за хората, е в Бекка – благословен и за напътване на народите." (Ал-и Имран, 3: 96)

През тези дни виждаме как милиони мюсюлмани от различни краища на света се стичат за посещение на Кябе – първата къща, съградена за ибадет на този свят. Именно затова в днешното ни хутбе ще говорим за хаджа и курбана, които са сред най-всеобхватните ибадети в исляма.

Във всички ибадети, които Аллах Теаля е повелил, има редица мъдрости, а също така и ползи за хората както на този свят, така и в отвъдния. Както в намаза, оруча и другите ибадети има доста голяма полза за индивидите и обществото, така и в хаджа има редица индивидуални, обществени и икономически ползи, с които човек се сдобива още на този свят. Тук веднага трябва да подчертая, че преди ползите, които допринасят за хората, на първо място ибадетите се правят заради Аллах, като се цели единствено Неговото задоволство. Единствено вярващият, който вижда и възприема хаджа по този начин, ще разбере значението на ситуацията, в която се намира, и ще се замисли върху величието на Всевишния, Чийто дом е дошъл да посети. Така той ще осъзнае, че по време на това посещение не е прилично да се занимава с други – светски дела, искрено ще се отдаде на ибадета и ще се въздигне на по-високи степени в рабството си при Аллах Теаля.

Братя мюсюлмани!

По принцип за мюсюлманина не би трябвало да има два различни начина на живот – преди и след хаджа. Но поради това, че чрез хаджа човекът се пречиства душевно и става чист и безгрешен като в деня, в който се е родил, той става причина за зрялостта и усъвършенстването на раба. В деня, когато милионите, отишли да посетят Дома на Аллах, отправят зов към него: „Леббейк (Дойдох, о, Господарю мой!)", другата част от мюсюлманите по света с вълнение следват примера на пратеника Ибрахим (а.с.) и извършват курбанския ибадет, който е повелен и практикуван и от нашия Пейгамбер (с.а.с.).

Скъпи братя!

Ибадетът курбан има положителни последствия както за този свят, така и за отвъдния. Положителните последици, с които богобоязливите раби ще бъдат дарени в отвъдното, се споменават в следния айет: „Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благодетелните (о, Мухаммед)!" (ел-Хадж, 22: 37). Що се отнася до положителните последствия и ползи на този свят, то те се изразяват в това, че се допринася за подпомагането на бедните и нуждаещите се по света. Именно затова ние не трябва да се задоволяваме само с коленето на курбана, а да се стараем тази помощ да достигне до колкото се може повече бедни хора по света. Ето затова непременно трябва да споделим месото от курбана с колкото се може повече бедни хора сред нашите близки, съседи и приятели. По този начин ние ще постигнем истинската цел на този ибадет, иншаллах!

Уважаеми братя!

Искам да завърша хутбето си със значението на следните айети: „Ние ти дадохме [о, Мухаммед,***] Кевсер.*** Затова отслужвай намаза си към своя Господар и [единствено за Него жертвено животно] коли!" (ел-Кевсер, 108: 1–3).

Моля се на Дженаб-и Хак в тези благодатни да отреди хаир и берекет за цялото ислямско общество и всички хора по света!

GELİN DİNİMİZE DÖNELİM

(Kurban Bayramı Hutbesi)

قُلْ اِنَّ صَلَاتٖي وَنُسُكٖي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتٖي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمٖينَ

Muhterem Kardeşlerim!

Bir bayram sabahı daha beraber olmayı bizlere nasiз eden Rabbimize пamdolsun! Bu gün öyle bir gün ki, her Müslüman peygamberlerin yolunu tutup şöyle demektedir: ***"De ki: "Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben Пüslümanların ilkiyim."*** (el-En'âm, 6/162-163).

Bu ayet-i kerimeyi okuyup kurbanlarını kesen müminler, bir daha Allah'ın birliğine ve ibadete lâyık tek ilâh olduğuna şehadet etmektedirler.

Aziz Müminler!

Bu mübarek günlerde Rabbimize ibadet etmek elbette önemlidir, lâkin şunu da bilmemiz gerekir ki, bizler yılın 365 gününde Müslümanız ve Allah Teâlâ'yı yıl boyunca hatırlayarak ibadet etmekle yükümlüyüz. Bizler artık bayram Müslümanı olmaktan çıkıp, hayat boyunca Müslüman olanlardan olmalıyız. Yaşadığımız memlekette Müslüman olarak yaşamak elbette çok zor, lâkin buna karşı alınan ecir ve sevap da o kadar büyüktür.

Kardeşlerim!

Üzülerek söylemeliyim ki, çocuklarımız ve gençlerimiz gitgide dinimizden ve değerlerimizden uzaklaşmaktadırlar. Bunun bugün olduğu gibi gelecekte de toplumumuzun üzerinde büyük tesiri olacaktır. Ne yazık ki, yakın geçmişimizde ekilen bozuk tohumlar, bugün meyvelerini vermektedir. İnsanlarımız dinden ve ahlâkî değerlerden uzaklaşmış, dünyanın zevk ü sefasının arkasına düşmüşler. Namazı, orucu, sadakayı bırakıp, meyhanelerden çıkmaz olmuşlar.

Değerli Müslümanlar!

Geçmişin bizlere verdiği zararı telâfî etmek elbette çok zordur, lâkin imkânsız değildir! Eğer bizler bugün itibarıyla kötü alışkanlıklarımızı bırakıp gerçek birer Müslüman olarak yaşamaya başlarsak, çocuklarımıza iyi birer örnek olmuş oluruz ve kaybettiğimiz değerleri yeniden kazanmış oluruz.

Hutbemi bitirirken, şu mübarek gününde sizlere çağrıda bulunuyorum:

Gelin dinimize, değerlerimize sahip çıkalım. Yaşadığımız dünya hayatı gerçekten çok kısadır ve bir gün Rabbimizin huzurunda döneceğiz: ***"O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara, "İnanmanızdan sonra inkâr mı ettiniz? O halde inkâr etmenize karşılık azabı tadınız!" denilecek."*** (Âl-i İmrân, 3/106).

Ya Rabbî, o günde yüzleri ak olanlardan eyle bizleri!

Hepinizin Kurban Bayramını tebrik eder, Allah Teâlâ'dan hayırlara vesile olmasını dilerim!

ЕЛАТЕ ДА СЕ ЗАВЪРНЕМ КЪМ РЕЛИГИЯТА...

(Хутбе за Курбан байрам)

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Уважаеми братя!

Благодарим на Аллах Теаля, Който ни отреди да бъдем заедно в още една байрамска сутрин! Днес е денят, в който всеки мюсюлманин поема пътя на пейгамберите и казва: ***„...Моят намаз и моите обреди, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господаря на световете. Няма Той съдружник. Това ми бе повелено и съм първият отдаден на Аллах“*** (ел-Енам, 6: 162–163).

Вярващите, които повтарят този айет и колят курбаните си, още веднъж засвидетелстват единството на Аллах Теаля и че само Той Всевишния заслужава техния ибадет.

Скъпи вярващи!

Извършването на ибадет през тези свещени дни наистина е много важно, но ние трябва да знаем, че сме мюсюлмани през всичките 365 дни на годината, и да се молим и правим ибадет на Аллах Теаля през цялата година, а не само в байрамските дни. Не бива да бъдем байрамски мюсюлмани, а вярващи през целия си живот. Наистина, да живееш в днешното общество като мюсюлманин, е доста трудно, но и наградата, която вярващият получава в тази среда, е много по-голяма.

Уважаеми мюсюлмани!

Със съжаление трябва да кажа, че нашите деца и младежи все повече се отдалечават от религията и нейните ценности. Без съмнение, това ще окаже голямо влияние върху обществото както днес, така и за в бъдеще. Лошите семена, засадени в скорошното ни минало, днес вече дават плодовете си. Хората ни са забравили религията и моралните ѝ ценности и са се отдали на временните наслади и забави на този свят. Изоставили са намаза, оруча и садаката и прекарват живота си в кръчмите и механите.

Скъпи мюсюлмани!

Трудно е да се компенсират вредите, които миналото е нанесло върху нашата общност, но не и невъзможно! Ако от днес оставим нашите лоши навици и започнем да живеем като истински мюсюлмани, тогава ще станем пример за нашите деца и отново ще възвърнем ценностите, които сме изгубили.

Преди да завърша хутбето си, в тези благословени дни искам да отправя следния призив към всички вас: Елате да се завърнем към религията ни и нейните ценности! Наистина земният живот е доста кратък и един ден непременно ще се завърнем при нашия Господар: **„...в** Деня, когато някои лица ще побелеят, а други ще почернеят. А онези, чиито лица почернеят, ще чуят: **„**Нима станахте неверници, след като повярвахте? Вкусете мъчението заради своето неверие!**“** (Ал-и Имран, 3: 106).

Я, Рабби, в този страшен ден стори ни от ония, чиито лица ще побелеят!

Още веднъж Ви честитя Курбан байрама: Байрам-и шериф мубарек олсун! И нека Аллах Теаля го стори честит за всички вярващи по света!